

[Arbejds- og Socialministeren.]

som ikke er berettigede til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen.

Om de Forhold, der dannede Baggrunden for disse Lovanordninger, skal jeg oplyse, at da vi i Begyndelsen af dette Aar fik de skærpede Restriktioner for Anvendelse af Brændsel og elektrisk Kraft, gav dette sig Udslag i en betydelig Forøgelse af Arbejdsløsheden, saaledes at mange Arbejdere enten helt mistede deres Arbejde eller maatte arbejde paa nedsat Arbejdstid ved Etablering af Arbejdsfordeling i Henhold til Arbejdsfordelingsloven. Efter Forhandling med de politiske Partier blev der opnaaet Tilslutning til, at der i Lighed med de Foranstaltninger, der blev truffet ved Slutningen af forrige Verdenskrig, midlertidigt kunde ydes forskellige Tillæg til den forsikringsmæssige Arbejdsløshedsunderstøttelse og til Hjælpen i Henhold til Forsorgslovens § 297, Stk. 2. Reglerne om disse Foranstaltninger har Gyldighed for Tiden 1. April—30. September 1945. Statskassens samlede Udgifter ved Lovanordningen om Hjælp til arbejdsløshedsforsikrede og arbejdsfordelte er anslaaet til ca. 53 Mill. Kr.

Samtidig med at Forslaget om Opretholdelsen af denne Lovanordning fremsættes for det høje Ting, stiller man Forslag om, at der til Lovanordningen foretages en mindre Tilføjelse, som der i den forløbne Tid har vist sig at være Trang til. I Lovanordningen findes en Regel om, at Fortsættelseshjælp efter Beslutning af en Arbejdsløshedskasses Bestyrelse kan ydes i indtil 70 Dage ud over det i Vedtægten fastsatte aarlige Dageantal. Der kan herefter af Forsikringen ydes indtil 70 Dages Hjælp til dem, der ellers inden for Understøttelsesaaret 1. Oktober 1944—30. September 1945 vilde have opbrugt det aarlige Maksimum for Hjælp af Forsikringen. Det er derimod efter Bestemmelsens Formulering en Forudsætning for at yde den omhandlede Hjælp, at vedkommende opfylder de almindelige i Arbejdsløshedsloven og Kassens Vedtægt foreskrevne Betingelser for at være berettiget til Understøttelse. Heraf følger, at der ikke vil kunne ydes Understøttelse til Personer, der har opbrugt det saakaldte fleraarige Maksimum for Hjælp. Regelen herom gaar ud paa, at et Medlem højest kan oppebære fuld aarlig Understøttelse i 3 eller 4, eventuelt 5 Understøttelsesaar i Træk. Den nærmere Regel om, i hvor mange Aar i Træk fuld Understøttelse skal kunne oppebæres, fastsættes i Kassens Vedtægt. Har et Medlem oppe-

baaret Maksimumsydelsen i det i Vedtægten fastsatte Antal Understøttelsesaar, skal der gaa 1 Aar, et saakaldt Karens-Aar, hvor Medlemmet ikke er berettiget til Understøttelse. I dette Aar er Medlemmet efter Bestemmelsens nuværende Formulering heller ikke berettiget til at oppebære de ekstraordinære 70 Dages Fortsættelseshjælp. Ligeledes gælder det, at de 70 Dages Fortsættelseshjælp ligesom den ordinære Understøttelse heller ikke kan ydes til Personer, der ikke opfylder den i Loven og Kassens Vedtægt foreskrevne Arbejdsbetingelse, d. v. s. Kravet om, at en Person for at være berettiget til Understøttelse skal have haft Arbejde et vist Antal Uger inden for den senest forløbne Tid, normalt 26 Uger inden for de sidste 3 Aar.

De samvirkende Fagforbund har imidlertid nu fremsat Anmodning om, at der søges tilvejebragt Hjemmel til, at de ekstraordinære 70 Dages Fortsættelseshjælp kan ydes ogsaa til de Medlemmer, der har mistet Understøttelsesretten, fordi de har opbrugt det fleraarige Maksimum eller ikke opfyldt den foreskrevne Arbejdsbetingelse.

Jeg skal herved henvide til, at Arbejdsmulighederne for Medlemmerne af en Række Kasser, f. Eks. Tobaksarbejdernes, Sømændenes, Søfyrbødernes, Søkokkenes, Sukkervare- og Chokoladearbejdernes, Musikernes og Tekstilarbejdernes Arbejdsløshedskasser samt Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, for saa vidt angaar Chauffører og Havnearbejdere, gennem flere Aar har været saa ringe, at mange dygtige og arbejdsvillige Medlemmer har mistet eller maa forudses snart at ville miste deres Ret til Understøttelse, fordi de har opbrugt det fleraarige Maksimum for Understøttelse eller ikke opfylder den foreskrevne Arbejdsbetingelse. Saafremt der ikke gives disse to Grupper af Personer Adgang til at oppebære den ekstraordinære Fortsættelseshjælp, vil de være henvist til at søge Hjælp fra Kommunen. Dette anser Regeringen i den givne Situation ikke for rigtigt, og man har derfor stillet Forslag om, at Kasserne kan beslutte at give ogsaa disse Grupper af Personer Adgang til den udvidede Fortsættelseshjælp.

Kassernes samlede Udgifter ved den nævnte Udvidelse af Adgangen til den ekstraordinære Fortsættelseshjælp kan skønsmæssigt anslaaes til 3,7 Mill. Kr. Heraf udgør ca. 1,1 Mill. Kr. Tillæg til Dagpenge og Børnetillæg samt Huslejetilskud i Henhold til Lovanordning af 20. Marts 1945, hvilket Beløb efter Lovanordningens Regler fuldt ud refunderes Arbejdsløshedskasserne af Staten. Af den resterende Udgift,